

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάψευσις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 22 Ἰουνίου 1884

Ἀριθ. 121+140

Στρατός.

Γυμνάσια στῆς Τράχωες.

Ὅχτακόσοι ἄνθρωποι ντυμένοι σὰν στρατιῶτες, μὲ μπαγιωνέτες στὴν ὄμο πῆγαν τὴν Κυριακὴ νὰ κάνουν ἐμφύλιο πόλεμο στῆς Τράχωες, μὲ φουσκία χωρὶς σφαίρες = τέτοια παληκάρια ἦτανε = καὶ οἱ μισοὶ ἔγιναν τούρκοι καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ Ἕλληνες.

Κανόνια καὶ ἵππικὸ τῆς καθβαλαρίας μαζί τους δὲν πῆραν γιὰτὶ τὰ φοβώτανε.

Οἱ τούρκοι εἶχαν πιᾶσει μιὰ καταραχιά ἐνοῦς βουνοῦ, οἱ δικοὶ μας ἦτανε στὴν πεδιάδα, καὶ ἤθελαν νὰ τοὺς κυριέψουν τὸ βουνό, ἤγουν τὸν Πύργον Μαλακῶφ.

Μὲ συχωράτε, ἐπειδὴ τὸφερο ὁ λόγος νὰ σᾶς πῶ ἀπὸ ποῦ παράχτηκε ἡ λέξις *Μαλακῶφ*, δηλαδὴ ἐκεῖνα τὰ θωρακωτὰ μεσοφούστανα ποῦ φοροῦσαν ἡ γυναῖκές μας μιὰ φορὰ καὶ ἓνα καιρό. Λοιπὸν, θέλουν νὰ ποῦν ὅτι ὅταν οἱ ἀγγλογάλλοι κυριέψαν στὴ Κρημαία τὸν Πύργο Μαλακῶφ, ὁ ὁποῖος ἦτανε φαρδὴς κάτω καὶ στενὸς ἀπάνω σὰν χουνί, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τῆς Ἐνωμένης Βρετανίας, καὶ κυρίαρχος τῶν Καναρίων νήσων καὶ ἀποικιῶν, καὶ αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν καὶ πάσης ξεροκαμπίας τῆς Νέας Ὀλανδίας, πρὸς δόξα τῆς νίκης ἔβανε ἓνα μεσοφούστανο φουσκωτὸ μὲ τέλια ἢ μπανέλες, καὶ παρουσιάστηκε σ' ἓνα χωρὸ, καὶ ἔτσι ἔγεινε μὶδα τότε: ἄλλοι πάλι θέλουν νὰ ποῦν πῶς, ἦτανε ἔγκαστρος ἐν τῇ κοιλίᾳ ὡς ἔχουσα βρέφος βασιλόπαιδα ἐν γαστρί, καὶ θέλουσα καληψαί τὸ τῆς ἐγκυμοσύνης φουσκῶμα εὐρῆκε καὶ ἔβανε τὸ ἄλλο φουσκῶμα τοῦ κρινολύνου, ἴσον μαλακῶφ.

Τώρα βρίσκομαι στὴ λυπηρὴ ἀνάγκη νὰ σᾶς ἐξηγήσω πῶς τὸ *μαλακῶφ* ὠνομάστηκε καὶ *κρινολύνο*, θέλουν λοιπὸν νὰ ποῦν μερικοὶ ἠθικολόγοι σὰν τὸν καθηγητὴ Σπαθῆ, πῶς παράγεται, ἀπὸ τὸ = ὁποῖος τότε ἤθελε νὰ λύσῃ τὸ φουστάνι: ἤγουν *μαλακῶφ* = ἔπρεπε νὰ τὸ κἀνῃ μετὰ κρίσις, δηλαδὴ μὲ σκέψι: ὡστε *κρινολύνο*, θὰ πῆ κρίνω = σκέπτομαι δηλαδὴ πρῶτα = καὶ ἔπειτα λύνο = *κρινολύνο*.

Ποῦ εἴμαστε; Ἄ, τότε πῆγαιναν οἱ δικοὶ μας νὰ κυριέψουν τοὺς δικούς μας ποῦ ἦτανε ὀχυρωμένοι ἀπάνω στὸ βουνό. Ἐ-

κείνοι ποῦ ἦτανε ἀπάνω στὸ βουνό, εἶχαν λέσι, καμωμένα προημερῶν *ταχύσκαπτα*, ὅπερ θὰ πῆ σάψιμο τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ αὐτοὶ γιὰ νὰ μὴ κοπιᾶζον κείνη τὴν ὥρα τᾶκαναν πρὸ ἡμερῶν = *ταχύσκαπτα* θὰ πῆ, = λάκκοι ποῦ κάνουν αὐτοστιγμῆς καὶ ἀπάνω στὴ μάχη γιὰ νὰ προφυλαχτοῦν, οἱ δικοὶ μας ὅμως στρατάρχιδες τὰ *ταχύσκαπτα* τᾶκαναν προημερῶσκαπτα = ἴσον σὰν νὰ τοὺς ἔλεγαν οἱ ἄλλοι, = φυλάξου γιὰ θὰ σὲ βαρῆσω.

Οἱ δικοὶ μας οἱ ἀποκατιανοὶ ἔκαναν ἐφοδο τῆς προσβολῆς ἐναντίον τῶν ἀποπανινῶν δικῶν μας, καὶ τοὺς πῆραν κατὰ τὸ σχέδιο ἀφάρο, χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος, ὅπως ἦτανε τὸ σχέδιο οὔτε τὸ κύριο σῶμα οὔτε ἡ ἐφεδρία.

Μιὰ ἐφημερίδα, ἤγουν ὁ *Ἄϊων*, γράφει πῶς ἔπρεπε καὶ πρέπει αὐτοὶ οἱ ἥρωες ἀξιωματικοὶ ποῦ χάλασαν τὸ σχέδιο, τῆς ψευτομάχης νομίζοντας πῶς εἶναι = μέσ' τὰ ὅλα = γιουροῦσι, = πῶς πρέπει λέει νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ στρατοδικεῖο.

Ὁραία δουλειά. Σάμματις κάναμε τὸν πόλεμο τοῦ Βατερλό καὶ τοῦ Καραλή Δερβέν ὥστε νὰ ρίχνουν τὴν ἀποτυχία τῶν στρατηγικῶν σχεδίων ὁ ἓνας στρατάρχης στὸν ἄλλο.

Τέλος πάντων, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ κάνουν πιὸ ταχτικὰ τοὺς πετροπολέμους τῶν καὶ μὲ ἀληθινὰ στρατηγικὰ σχέδια, ἐνῶ ὁ προχθεσινὸς ψευτοπολεμὸς μας, ἀπόδειξε ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ ἄντρες, ἤγουν ὅτι δὲν ἔχομε στρατὸ ἄξιο νὰ κἀνῃ ταχτικὰ οὔτε ἓνα ψευτοπόλεμο.

Ἄμ, αὐτὰ τὰ εἶπαμε χιλιάκις φοραῖς, ὅταν βλέπομε ὅτι καὶ στῆς ψυροπαρατάξεις ποῦ κάνουν κάθε μέρα ἀπὸ τὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος ὡς τὴν Μητρόπολι γίνονται κουλουβάχατα.

Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ λέμε μεταξὺ μας γιὰ νὰ μὴ μᾶς μαθαίνῃ ὅλος ὁ κόσμος παρὰ ἔλη ἢ ὀφῆλιος καὶ μᾶς γελοῦν καὶ οἱ ξένοι μὲ τὰ μασκαραλίκια μας.

Τὸ νόστιμο δὲ εἶναι ποῦ μερικές ἐφημερίδες ἔγραψαν, πῶς δὲν πῆγαν οἱ πολῖτες οὔτε χάριν περιέργιας νὰ δοῦν αὐτὸν τὸν ψευτοπόλεμο, ἄμ τί νὰ πᾶν νὰ δοῦν, μωρακίστικα πράγματα;

Ὅπως δὴποτε τὸ ἀποτέλεσμα ἦτανε σπουδαῖον, διότι ἀπὸ τῆς φονικῆς μάχης μετακομίστηκαν στὰ νοσοκομεῖα κάμμιὰ ἐ-

κκοστού άνδρες περλιμένοι και λαβομένοι από τούς πόνους των κάλων και των παπουτσιών.

Δεν γνέσκονται οι φιλίες...

Ο φίλος

Φιλίππιδης ο κουρέας βόικε πάλι την εύκαιρία άπάνω σ' αυτό τον λευτοπόλεμο να λή...

Έχουμε στρατό που θέλει όλους ξυραφί. Πώς θα ξυραφί...

Έχει λένε και ένα δημογιατρού περιήρημο που τών πέντεμαζύ του σ' εθέρισμα...

Να δ' ήμαρχος μια φορά, όχι σαν το δικό μας που όχι γελάει...

Προς τον

κ' ήμαρχο Συλλυβριώτη. Να, οι κάτοικοι του δρόμου Μισούλη και Κηρίσσης...

ματς θά βλάψετε στους δρόμους, αυτό μ' έμαρνε, να ξεστρωθήτε...

Τα μάθατε

τά καινούργια γαζοντίσια και τα νέα μαντάτα; Όχι; Όχι και σκορπίος...

Και έπειτα, κουτόι, φωνάζετε πως δεν φροντίζουν για την σωτηρία μας...

Αμ το άλλο

το σπουδαιότερο νέο δεν το μάθατε; Α, αυτό είναι πολύ σπουδαίο. Διώρασαν...

έκτεινού; που της έχουν να της παστρέψουν, τούς δε δέκα έρωτά...

ή αστυνομία είχε κάνει μια σπουδαία εύρεση; ήγουν τη γάνα...

Στο σπουδαίο αυτό άκουσμα άρχισαν σπουδαίως συζητήσεις...

Από πλέον το πράγμα κατάντα αίνιγμα αληθινό. Δίκοι. Πώς διάβολο φεύγουν πρώτο...

Τέλος πάντων τώρα περιμένουμε άνυπομονώς ποτέ θά μ' ε...

Μακρakisμός; θά πη άχρειότης, κακοήθεια, ψευτιά; μπαγαποντιά...

Αυτό το πιστεύετε με τα σωστά σας; Νά, να σ' έγω τί συμβαίνει...

Κυρία, θά σ' εφύγη ή γόβα σας; Όχι, να σ' έγω τί συμβαίνει...

Ο φίλος δημοτικό πάρεδρος Γ. Τζανέτος...

Βρε π'ι μ'ε μέλλει έμ'ε; για αυτά τα κουροβ'εξαλάσας. Έμεις ξέρομε...

Τον ποιητή Τόν Σουρή τον ξέρετε όλοι σας. Αί λοιπόν προ ήμερών έδωσε...

Τον Σουρή τον ξέρετε όλοι σας. Αί λοιπόν προ ήμερών έδωσε...

ούτε για να την πάρη αυτός, αλλά για να πάρη το φαρμάκειον του συντρόφου...

Νοσοκομείον

της άπέλιδας Έλπίδας. Η σκληρή μέσα και που βάζουν τούς νεκρούς...

Βάρδα; δικά μου είναι σ' ύλα, έμένα μ'υ' τον παρέδωκαν. Όξω σ'ε;...

Θά πάρω γά τα παπούτσια τόσες. Όχι, να σ' έγω τί συμβαίνει...

Βάρδα; δικά μου είναι σ' ύλα, έμένα μ'υ' τον παρέδωκαν. Όξω σ'ε;...

Τότε οι πολίτες έπεσαν καταπάνω αυτών των άρχαχτικών όρνέων...

Αλλά δεν είναι αυτό, όταν έφυγαν οι ληπταί αυτοί του νοσοκομείου...

Και έδειξε τα σκέλια της. Τώρα τι να γράψη τινάς για ένα τέτοιο άποφάσειον...

Τέτοιους ληπτάς, νοσοκόμους και κλεφτήρες, που τρών ως και τα ρούχα...

Νοσοκομείον, άκούτε νοσοκομείον; Πεταξέτε την αυτή την βρωμερή...

Δεύτερο

κανόνι έμπορικό. Δεν σ'ε; το είπα πως δεν θά προφτάνομε να μετρούμε...

Οι κερατάδες, όταν έμεις τούς χωστόμε 50 ή 100 δρ. μ'ε κυνηγούν...

στο Παπενεπιστήμιο έξετάσεις και πήρε τα παπούτσια στο χέρι...

Το δίπλωμα είν' επαθλόν, θέλει άγώνα πωτά, δεν θέλει στίγους, ζάπλωμα, άλλ άρετής ιδρώτα.

Και να τι άπάνω κάτω θά του άπαντήση σήμερα ο Σουρήσ'ε κάμμια έρημερίδα.

Σήμερα στα δίπλωματς γαβιάρι μέσα βάζουν και έχουνε...

Παραπαιεί ο στιχος, δηλαδή εινε στραβός και μισοκούτελος, αλλά τι να σ'ε κάνω...

Περί Μακρakisμού. Μακρakisμός; θά πη άχρειότης, κακοήθεια, ψευτιά; μπαγαποντιά...

Αυτό το πιστεύετε με τα σωστά σας; Νά, να σ' έγω τί συμβαίνει...

Κυρία, θά σ' εφύγη ή γόβα σας; Όχι, να σ' έγω τί συμβαίνει...

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, τούς γαργαλίξει γάρ και ή της πατερίσας...

Το νόστιμο δε είναι στο τσάκωμα τούς άπάνω αυτό, ο Μακρakis λείπει...

Λοιπόν έπεται συνέχεια μεθαύριο. Η αράχτιον Ο γιατρός Δ. Ρωμανίδης...

Ο γιατρός Δ. Ρωμανίδης που είναι στον Βουρνόβα της Σμύρνης κοντά στη...

θεσμία για να οικονομήσωμε τὸ χρέος, ὅταν δὲ τοὺς ρίχνουν χιλιάδες ἐπὶ χιλιάδων δραχμῶν ὀδούζια οἱ ὅμοιοι τοῦς, σοὺ λὲν μὲ τὴν μεγαλειότερη ἀφέλεια ἔκαναν σουμβιδασμὸ.

Ἄθλιοι, ἔχετε καὶ μούτρα καὶ μιλάτε καὶ μὰς βρίζετε, χαμαλίδες, ἐνῶ σεῖς εἰστε Λαζαρόνοι καὶ Ναπολιτάνοι λησταί.

Ὁ Γεώργιος Βέκιος,

ὁ νέος ἐκεῖνος ποῦ πήρε τὴν ἐρωμένη του Λίζα Κονιδάρη νὰ τὴν πᾶη περίπατο τὴν νύχτα καὶ τὴν πῆγε στοὺ Σχιστὸ ὄπου τὴν ἐβίασε αὐτὸς καὶ τὴν ἀτίμασαν καὶ πέντε ἄλλοι φίλοι του, καὶ τὴν στεφανώθηκε προχτὲς αὐτοσκοτώθηκε χτὲς στὴ Δεξαμενὴ.

Αἰωνία του ἡ μνήμη καὶ πιστεύομε νὰ μὴ τὸ ξανακάνη.

Ἄς ἔρθωμε τώρα στὰ σχόλια καὶ τὰ παρατηρήσεις, διότι τὸ συμβᾶν εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κοινωνικὰ ζητήματα. Ὁ ἀποθανὼν δεικνύεται, ἀλλὰ ἐμεῖς πρόκειται τώρα νὰ τὸν κρίνωμε σὰν νὰ ἦναι ζωντανός, διότι ἔχει νὰ παραδώσῃ κακὴ ψυχὴ καὶ ἐν ὥρᾳ κρίσεως. Οὐκ ἔστι συγγνωστός, ἤγουν συχωρητέος.

Ἄντιο Δημαρχία, ἀντίο μάτια μου, ἀντίο Λεονόρα, καὶ θὰ σὲ ξαναἰδῶ.

Πρῶτο, ἀφοῦ δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ στεφανωθῇ τὸ κορίτσι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ βιάσῃ. Δεύτερο Ἄφοῦ ἔβανε αὐτὸ τὸν κακὸ καὶ ἀχρεῖο σκοπὸ στοὺ νοῦ του δὲν ἔπρεπε νὰ φανῇ καὶ τόσο ἀθλιὸς νὰ παραδώσῃ τὸ κορίτσι καὶ στοὺς ἄλλους φίλους του. Τρίτο, ἂν πραγματικῶς οἱ ἄλλοι φίλοι του δὲν τὸ ἀτίμασαν, ἔπρεπε ἀμέσως τὴν ἄλλη μέρα νὰ τὸ στεφανωθῇ αὐτοθέλητα καὶ ὄχι ἀφοῦ τὸν ἔβαναν χάψη καὶ πῆγαν καὶ ἔπρσαν οἱ γονεῖς τῶν ἄλλων συγκατηγορουμένων κλαίγοντες νὰ σώσῃ τὰ παιδιὰ τοῦς καὶ ἔβαναν μάλιστα, καθὼς λέγουν, γιὰ τὰ κερατλίγια καὶ φερενὲ καὶ τὸν προίκισαν, ἄλλου ὁ πατέρας 500 δρ. καὶ ἄλλου 700 καὶ ἄλλου τρία μηδενικά. Τέταρτο, ἡ μάνα του ποῦ τὸν ὠνόμασε ἄτιμο, εἶχε δίκαιο, ὄχι γιὰ τὴν στεφανώθηκε τὸ κορίτσι, ἀλλὰ διότι ἔκαμε ἄτιμη πράξι νὰ βιάσῃ αὐτό. Πέμπτο, αὐτὴ ἡ αὐτοχειρία του ἀποδεικνύει πῶς δὲν εἶχε τὴν σενεϊδήσι του καθαρὴ.

Συμπέρασμα. Ἡ μάνα ποῦ ἔδινε τὸ κορίτσι τῆς τὴν νύχτα νὰ βγαίνῃ ὄσω μὲ ἓναν ζωηρὸν νέον, θὰ πῆ πῶς ἔκανε τὴν

ρουφιὰνα στὴ κέρη τας. Ἐγὼ ὅταν εἶχα παρμένη ἀλὰ Ἀθηναίκα, τὴν γυναῖκά μου, πῆγαν νὰ μὲ σκοτώσουν οἱ γονεῖς τῆς, ὅταν θέλησα μιὰ βραδιὰ νὰ τὴν βγάλω σεργιάνη, καὶ ἄς ἦταν καὶ γυναῖκά μου, ἄρα πῆλε ἡ γορὰ καὶ τᾶπαθε, καὶ ἄς γίνῃ παραδειγμα σ' ὅλους τῆς μανάδες νὰ μὴν ἀρίνουν τὰ κορίτσα τοῦς νὰ βγαίνουν εἴτε νύχτα εἴτε μέρα μὲ τσαλαπτεϊνοὺς περίπατο.

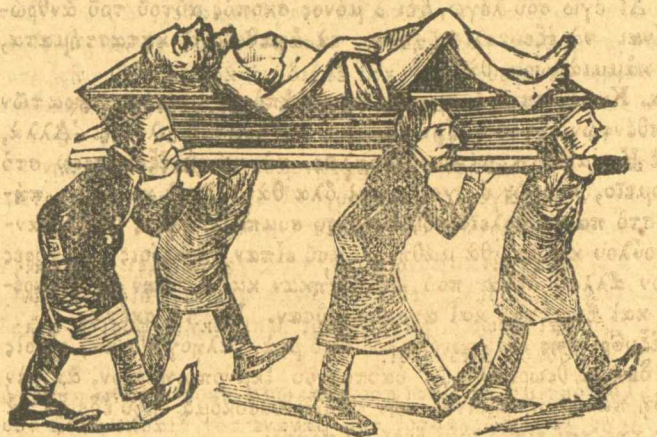
Τὸ γράμμα ποῦ ἄφησε στὴν ὥρα τῆς αὐτοχειρίας του καὶ μὲ τὸ ὁποῖον κηρύττει τοὺς φίλους του ἀθώους καὶ τὴν μάνα του παραίτιο τοῦ θανάτου του, εἶνε κολοκούβι, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶξερε τί ἔγραφε ἔχοντας τὸν θάνατο στοὺν νοῦ του.

Γιὰ τὰ προχθεςινὰ γυμνάσια τῆς Τράχωνας νὰ τὴ βραβεύο ἄξιζε νὰ λάβῃ ὁ στρατάρχης Τρικούρης.

Διὰ ταῦτα

κηρύττω ἐνεχεν θανάτου τὸν Βέκιο, ὃν ἐπαξίως ἔλαβε ἐπιπαραβάσει τιμῆς. Σκληρὰ γράφω, ἀλλὰ σκληραῖς εἶναι καὶ ὅσαις ἀτιμίαις πάσχομεν τώρα καὶ ἀπὸ ἴδω καὶ λίγα χρόνια.

Νὰ πῶς ἔθαψαν ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο τὸν αὐτοσκοτώθεντα λωταρτζῆ.

Τὸν κ. Πλατούτσα

σας τὸν ξέρετε ὅλοι. Ἐκεῖνο τὸ ζιζάνιο ποῦ χάνει τὴν οὐρὰ του παντοῦ. Αἱ πῆγε τώρα καὶ βρίσκεται στὴ Σμύρνη γιὰ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τῆς φυλακαῖς δύο νοικοκυρέους Ἀργίτες ποῦ κατὰ λάθος τοὺς χάψωσαν πέρνοντάς τοὺς ἄλλους ἀντ' ἄλλων Γι' αὐτὴ τὴν πράξι του εἶναι θαρρῶ κάθε ἔπαινου ἀνώτερος, καὶ πιστεύομε ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ δοθῇ τὸ δίκαιο στοὺς ἀδικημένους αὐτοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ ὅμως ἄργεῖ, σοὺ φαίνεται; πῶς θὰ μὰς ἔρθῃ μὲ κἀμμιά Σμυρνιατοπούλα, γιὰ τὸν περιμένουν ἐδῶ τόσαις ἄλλαις μὲ ἀνοιχταῖς ἀγκάλαις καὶ θάχωμε ντραβάλα καὶ γυναικομαχίαις